D · N
27/5 1953

Regeringen och rättsskandalen

En framstående jurist, lagman Sven Nyström, påpekade i går i Dagens Nyheter att högsta domstolens vägran att ta upp Haijbymålet leder till definitivt undertryckande av viktiga moment i utredningen. Vittnesförhör med förre överståthållaren Nothin och vissa andra ämbetsmän som spelat en framträdande roll i affären kommer nu icke i fråga. Under sådana förhållanden vore det alldeles särskilt önskvärt att regeringen äntligen tog bort hemligstämpeln på den utredning som för ett år sedan presterades av justitiekanslern och nuvarande justitierådet Tammelin. Någon anledning att hoppas att regeringen skall frångå sin mörkläggningspolitik finns emellertid inte. Senast försvarades denna av justitieminister Zetterberg i interpellationssvaret den 15 maj; hr Zetterberg bidrog rent av till att mörklägga även skälen för regeringens uppträdande genom att helt förbigå det motiv för hemlighetsmakeriet — fruktan för affärens uppmärksammande i utlandet — som förra våren framställdes som det avgörande.

Regeringsorganet Morgon-Tidningen fortsätter med en iver som eljest blott återfinnes i hovorganet Svenska Dagbladet att försvara sekretessen och angripa dem som kritiserat det skedda. I pingstdagens ledare, en av de mera obehagliga som publicerats i denna sak, framställs författaren Vilhelm Moberg som skrytsam och lögnaktig; den överträdelse han gjort sig skyldig till för att få papperen på bordet likställes till och med med de övergrepp och misstag från myndigheternas sida som det för Moberg gällt att söka blottlägga och bevra. Då Dagens Nyheter framhåller att Moberg gjort sig mera förtjänt av svensk rätt och rättskänsla än Zetterberg tvekar Morgon-Tidningen mellan två förklaringar: att vi skulle vilja hjälpa folkpartiet mot regeringen eller att vi skulle vilja hjälpa Bonniers förlag, som gett ut Mobergs bok. Det är en oroande sinnesförfattning ur vilken dylika nödrop utgår. Man är tydligen ur stånd att föreställa sig hederliga motiv. Eller också har rädslan för tillfället helt dövat moralen.

Regeringen är oskyldig, skriver tidningen; varken "regeringen eller socialdemokratin skulle kunna göras ansvarig för ålderdomssymtom hos monarken". Nej, förvisso inte. För vad som skett innan Haijbyaffären blev en offentlig skandal är regeringen inte ansvarig, och ingen har påstått att den skulle vara det. De ansvariga är den avlidne monarken, hovet och en rad höga ämbetsmän utanför hovet, främst förre överståthållaren och den ännu i tjänst kvarstående kriminalchefen i Stockholm. Men regeringens ansvar är likafullt stort: sedan skandalen kommit har den gjort saker som inte borde göras, underlåtit att handla då man borde ha handlat, och den har därigenom förvärrat det onda. Regeringen har inte blott mörklagt den i stort sett klarläggande utredning som förelåg för ett år sedan, den har också underlåtit att ingripa till rättelse då så kunnat ske; i stället för att inskrida mot de felande har den visat sig angelägen att skydda dem. Då förre överståthållaren Nothin i vintras begärde redovisning för de anmärkningar som riktats mot honom svarade regeringen genom justitieministern med att betyga hr Nothin sitt förtroende. Och dock hade hr Nothin — och det visste regeringen — gjort sig skyldig till olämpliga och sannolikt olagliga handlingar: han hade medverkat till Haijbys intagande på och utsläppande från sinnessjukhus, han hade hjälpt Haijby i fråga om vissa tillstånd, och han hade mottagit och förvarat ett av Haijby skrivet intyg om dennes förhållande till den förre konungen, ett intyg som dåvarande överståthållaren visste vara falskt.

Under interpellationsdebatten kring justitieministerns svar förekom episoder som särskilt tydligt visar hur överslätande regeringens hållning varit. På interpellanten hr Svenssons i Ljungskile fråga om justitieministern ansåg ytterligare garantier mot påtryckningar inom förvaltningen behövliga svarade hr Zetterberg att svenska ämbetsmän inte var kända för servilitet. Då hr Ohlin påpekade att detta svar gick förbi frågan upprepade hr Zetterberg endast sitt tidigare påstående. Att på frågan, om garantier mot påtryckningar behövs, endast svara att påtryckningar sällan lyckas, är uppenbarligen lika snedvänt som att på en fråga om det behövs högre straff för mord svara att de flesta människor inte är mördare — men en sådan bevisföring tillåter sig landets justitieminister. Hr Svensson framhöll i debattens mest klarläggande anförande att den svenska författningen ger möjlighet åt regeringen att göra personliga omplaceringar — denna antydan om att man åtminstone borde försöka förflytta de mest felande från de befattningar där de felat blev över huvud inte besvarad.

I huvudsak är det emellertid två grepp som de överskylande och mörkläggande använt i denna affär. Det ena består i att framhäva och utbreda sig över Haijbys tarvlighet och brottslighet, som om det vore behövligt att överösa denne person med fula tillmälen — detta grepp har emellertid den verkan att många naiva och likgiltiga anser det likgiltigt hur man gått fram i saken, enligt det enkla och otäcka resonemanget att en lymmel alltid förtjänar vad han får. Det andra greppet består i att i största allmänhet tala om vår lagstiftnings och vår rättsskipnings förträfflighet. Dylika uttalanden, vilkas riktighet i och för sig ingen vettig människa förnekar, blir i praktiken en metod att komma ifrån vad det verkligen gäller, nämligen att en rad höga hovfunktionärer och ämbetsmän i bestämda fall låtit förleda sig till lagstridiga, gemena och farliga åtgärder genom att lojaliteten sjunkit ned till servilitet och obegränsad tjänstaktighet.

Riksdagssammanträden

Onsdagen den 27 maj 1953

Första Kammaren kl. 10 fm.
Andra Kammaren kl. 10 fm.

Valmän och valmänssuppleanter för utseende av riksbanks- och riksgäldsfullmäktige i första kammarens samlingssal omedelbart efter slutet av båda kamrarnas förmiddagsplena.

Taktik i Moskva

I sitt stora tal i mitten av april — det första svaret på den ryska fredsoffensiven efter Stalins död — förklarade president Eisenhower vissa "klara och bestämda handlingar" vara ett oeftergivligt villkor för att västmakterna skulle bibringas ett intryck av verklig rysk fredsvilja. Först på presidentens lista stod — vid sidan av vapenvila i Korea — Sovjetunionens samtycke till en överenskommelse om Österrike som kunde leda till att detta land äntligen befriades från utländsk ockupation. I den fortsatta debatten har frågan om det österrikiska statsfördraget spelat en dominerande roll; inställningen på just denna punkt har allmänt uppfattats som en prövosten för Moskvas avsikter. Saken har ytterligare aktualiserats efter Churchills förslag om ett stormaktsmöte på högsta nivå; det har sagts — ovisst med vad fog — att Churchill skulle betrakta vissa framsteg beträffande Österrike som en oundgänglig förutsättning för ett sådant möte.

Så mycket mera som en kalldusch kommer därför Sovjetunionens avvisande av västmakternas inbjudan till ett möte om Österrike mellan utrikesministrarnas ställföreträdare den 27 maj med motiveringen att "det inte finns någon anledning att räkna med att den nu föreslagna konferensen skulle leda till mera positiva resultat än dem som hållits tidigare" — en påfallande kärv formulering, som starkt avviker från Moskvas erbjudande för några veckor sedan om "affärsmässiga" förhandlingar, ett anbud som uttryckligen förklarades inte vara förknippat med några tidigare krav. På många håll antogs meningen med detta anbud främst vara att sätta i gång spekulationer och väcka förhoppningar i väster; allt mer tyder på att denna slutsats är riktig. Visserligen rekommenderas i det ryska svaret förhandlingar "på vanlig diplomatisk väg" såsom bättre lämpade när det gäller att få till stånd en lösning i fråga om Österrike, men den förklaringen lär inte vara annat än en tom fras, vars syfte bland annat är att dölja den senaste manöverns verkliga innebörd och upprätthålla fiktionen om en uppriktig rysk förhandlingsvilja.

Det är givet att Moskvas vägran att medverka till en uppgörelse om Österrike avsevärt minskar utsikterna till ett fyrmaktsmöte inom en nära framtid. Framför allt i USA måste man — efter Eisenhowers tidigare uttalanden om Österrike — få intrycket av att Sovjet nu fullt medvetet tar avstånd från tanken på en konferens på högsta planet. Saken kompliceras av det för ett par dagar sedan i Pravda framförda berömmet åt Churchill för hans förslag till en sådan konferens. Det kan knappast råda något tvivel om att man i Moskva genom att praktiskt taget i samma andedrag lovorda Churchill, men kritisera västmakternas möte på Bermuda och nu senast avvisa en konferens om Österrike söker trassla till de engelsk-amerikanska förbindelserna och att man gärna tar med i räkningen de ökade svårigheterna för Churchill att få till stånd ett fyrmaktsmöte.

Som framgår av dagens Londontelegram har det senaste beskedet från Moskva på sina håll tolkats som ett allvarligt slag mot förhoppningarna om en avspänning. I den mån dessa förhoppningar varit högt spända och inriktade på uppseendeväckande resultat har väl en besvikelse förr eller senare varit oundviklig; det har aldrig funnits anledning att räkna med någon verklig kommunistisk "sinnesändring". Samtidigt tycks Churchill alltjämt vara fast besluten att fullfölja sina planer på ett möte mellan öst och väst, ett möte som med hans ord skulle skapa "fred för en generation". Moskva stöder honom i ord, hindrar honom i handling — en beprövad kommunistisk taktik.

PRESSGRANNAR

Parterna i livsmedelskonflikten har förskansat sig hårt i sina skyttegravar, det är inte osannolikt att det hela så småningom leder ut i allvarliga påfrestningar, skriver Handelstidningen (fp):

Ryktet att jordbruksnämnden står i begrepp att ompröva sin hållning i importfrågan är ett elakartat förebud om den kommande utvecklingen. Hittills har licenser för import av olika livsmedel, kött och fläsk, margarin, bröd m. m. lämnats i sådan utsträckning att införseln kunnat betraktas som fri. Då dessutom tillgängliga lager ställts till marknadens förfogande och kooperationens mycket omfattande livsmedelsindustri förblivit oberörd av konflikten har tillförseln kunnat upprätthållas på en något så när tillfredsställande nivå. Kommer livsmedelsimporten att upphöra blir läget allvarligt förvärrat.

Tills vidare har man svårt att tro att det finns något fog för talet om en importspärr.

En dylik åtgärd skulle icke kunna uppfattas annat än som en stridsåtgärd riktad direkt mot den förbrukande allmänheten. Blir den verklighet kommer konflikten att förändra karaktär, den blir då ett hot mot folkförsörjningen. Att de statliga myndigheterna genom sina åtgöranden skulle icke blott medverka till utan göra sig direkt ansvariga för en sådan sakernas utveckling vill man i det längsta hålla för otänkbart. Deras uppgift är den motsatta, att i görligaste mån lindra och begränsa de olägenheter, allmänheten under alla förhållanden måste underkasta sig.

Något så galet som att stoppa importen kan väl ändå inte jordbruksnämnden fundera på. Även om det skulle passa hr Norup, skulle det illa rimma med de uttalanden som generaldirektör Söderström gjorde i början av konflikten.

Huruvida obehöriga påtryckningar skett från regeringssidan gentemot ämbetsverken torde många gånger vara nästan omöjligt att fastslå, skriver Sydsvenska Dagbladet (h):

Hr Zetterberg hävdar att den svenske ämbetsmannen som regel är "karl för sin hatt" och ståndaktig mot påtryckningar. Som regel torde detta vara sant, men undantag finns helt visst.

I själva verket bör offentlighetsprincipen komma till starkare uttryck än vad nu är fallet. I en del andra länder kan de högsta förvaltningsorganen, även regeringen, få sina åtgärder granskade av domstol. Sådan prövningsrätt finns icke i vårt land. Men med de starka maktbefogenheter, som våra administrativa myndigheter har är det av stor vikt att eftersträva en verklig rättskontroll.

Högern är i Norge det starkaste oppositionspartiet, men det blir ändå ingen kraft i oppositionen, finner Svenska Dagbladet (h), som skyller på mellanpartierna:

Bondepartiet har naturligtvis sin speciella begränsning, men det torde åtminstone för närvarande få betraktas som mer högerbetonat än sin svenska motsvarighet. Venstre och kristliga folkpartiet ha däremot inte försummat att visa de minst tilltalande sidorna hos mellanpartier, egoistisk opportunism och koketterande radikalism i skön förening. Särskilt den speciella form av norsk centerpolitik, som går under beteckningen Dagbladsvenstern, har ibland uppträtt som en sannskyldig marodör inom de antisocialistiska lederna — till socialdemokratiens stora förnöjelse.

Det är under sådana förhållanden inte att undra på att socialdemokraterna bemött sina motståndare inte bara med hårdhet utan även med hån, att de fogat "skam till skada". Det är den naturliga följden av en borgerlig vänsterpolitik sådan som förekommit i Norge.

I Danmark har den antisocialistiska koalitionen betydligt större framgång, finner tidningen. Det kan bl. a. bero på att högern spelar en förhållandevis liten roll i Danmark.

Nederlag för statsrådet Persson, finska församlingen avskaffas ej

Ett markant nederlag för ecklesiastikministern i andra kammaren på propositionen om de finska och tyska församlingarna i Stockholm blev tisdagens mest uppmärksammade inslag i kammardebatterna. De stora frågorna om sjukförsäkringen, jordbrukspriserna och skatteuttaget kommer först på onsdagen och torsdagen.

Första lagutskottet hade vägrat godta statsrådet Perssons proposition om de finska och tyska församlingarna, som bl. a. innebar ett principbeslut om dessa församlingars upplösning. Utskottet ansåg att det räckte med att man upphävde tvångsanslutningen för svenska medborgare. Första kammaren hade redan i förra veckan godtagit utskottets inställning utan större debatt, men när nu saken kom upp i andra kammaren satte statsrådet in med ett energiskt försvar, understödd av sin statssekreterare, hr Edenman (s). Utskottsordföranden hr Rylander (fp) framhöll att utskottet inte velat ta ställning till frågan om församlingarnas bestånd i framtiden och att de ekonomiska problemen bör vara bättre utredda innan man beslutar om den saken. Statsrådet medgav i den ganska vidlyftiga debatten att allt kanske inte var så väl utrett, men fann att argumenten för församlingarnas avskaffande övervägde. Kammaren beslöt emellertid med 112 röster mot 79 att följa utskottet.

Lex Lundquist godkänd

Båda kamrarna godkände utan någon debatt den föreslagna ändringen i rättegångsbalken för att öka möjligheterna att vid uppskov under huvudförhandlingen i vidlyftiga mål därefter fortsätta huvudförhandlingen i stället för att hålla ny sådan. Man godkände också utskottets ändring att det skall gälla mål av sådan omfattning att huvudförhandlingarna beräknas kräva minst fyra veckor.

Ny lag om tomträtt

Båda kamrarna godkände den nya tomträttslagstiftningen med den av tredje lagutskottet gjorda ändringen att i tomträttsupplåtelse ej må tas upp villkor varav tomträttens bestånd skulle vara beroende. Justitieministern tyckte att utskottet drivit välviljan mot tomträttsinnehavarna väl långt. En stad borde ha rätt föreskriva vissa villkor av social natur, exempelvis i fråga om barnrikehus. Enligt propositionen skulle för sådant villkor krävas regeringens medgivande. Utskottsordföranden, hr Osvald (fp), erinrade om att lagrådet avstyrkt en sådan anordning. Utskottet anser liksom en del remissinstanser att inskränkning i nyttjanderätten skulle menligt inverka på tomträttens kreditvärde. Och det var ju den som nu skulle stärkas.

Andra kammaren godtog liksom tidigare första kammaren omläggningen av fastighetsbeskattningen som ett första steg mot dess avskaffande. Likaså godkändes även i denna kammare den ändrade inkomstberäkningen för en- och tvåfamiljshus, alltså 3 proc. ränta på eget kapital och utan avdrag för större reparationer. Debatten följde i huvudsak samma linjer som tidigare i första kammaren.

Svårt få fram barnpsykiater

— Jag delar uppfattningen att det är angeläget att såvitt möjligt öka antalet utbildningstjänster inom ämnet barnpsykiatri, och jag är beredd att ägna frågan härom särskild uppmärksamhet, svarade inrikesministern på tisdagen i andra kammaren på fru Sjöstrands (fp) interpellation.

Man får i detta sammanhang emellertid inte bortse från, fortsatte hr Hedlund, att läkartillgången i vårt land inte alls täcker behovet. Det är under sådana förhållanden en mycket grannlaga avvägningsfråga om nya tjänster kan inrättas.

Fru Sjöstrand undrade varför vi inte redan för länge sedan fått flera och bättre utbildningsmöjligheter för barnpsykiater när bristen varit så kännbar under många år. De ligger också fortfarande efter i inkomsthänseende. (Instämmanden.)

Val till nordiska rådet. Ledamöter och suppleanter i nordiska rådet omvaldes på tisdagen. Första kammaren omvalde till ledamöter hrr Sandler, Möller och Andersson i Tidaholm och fru Sjöström-Bengtsson (s), hrr Werner (bf), Sven Ohlon och Elon Andersson (fp) samt Herlitz (h). Andra kammaren omvalde hrr Fast, Wallentheim och Severin i Stockholm (s), Svensson i Ljungskile och Rylander (fp), Pettersson i Dahl (bf) och Skoglund i Doverstorp (h).

Onsdagens plena. Onsdagens två stora ärenden är allmänna sjukförsäkringen och jordbruksprisregleringen. Andra kammaren börjar med sjukförsäkringen och första kammaren med jordbrukspriserna. Sist på listan står skatteuttagningen, varför det är möjligt att detta ärende i endera eller båda kamrarna kommer upp först på torsdagen.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagsnyheter
Postgiro nummer 1616 (för annonser) 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten*
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*

Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: *Helge Hellborn*

PRENUMERATIONSPRISER
A - Stockholmsupplagan

		Stor-Sthlms tidningsområde		Övriga landet
Månad	kr.	6:—	kr.	5:75
Kvartal	"	17:50	"	16:75
Halvår	"	34:50	"	33:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1953 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1953

"Odemokratiska" Jockeyklubben överväger en omorganisation

Riksdagen avslog vid sin gemensamma votering i fredags det årliga anslaget på 50.000 kronor till Jockeyklubben, som använt 40.000 kronor av dessa statsmedel till avelspris och resten till utgivande av stambok samt till "administration". Trots att anslaget av riksdagsdebatten att döma indrogs på grund av Jockeyklubbens "odemokratiska organisation", kommer inte beslutet att medföra någon omedelbar förändring inom klubbens ledning, enligt vad dess ordförande, kabinettskammarherren greve John Hamilton, upplyser på Dagens Nyheters förfrågan. Frågan blir aktuell tidigast på septembersammanträdet, säger han.

Riksdagsdebatten var ovanligt skarp i sin kritik av Jockeyklubben. Riksdagsman Lindström (s) i andra kammaren gick så långt att han konstaterade:

— Det vore bra mycket lättare för en lusig spåkäring att bli introducerad vid hovet än för mig att, iklädd frack, komma in i Jockeyklubben.

Anledningen till denna drastiska liknelse var § 7 i klubbens stadgar, där det heter:

"Aktiv medlem inväljes vid ordinarie sammanträde efter av styrelsen framställt förslag. Förslag till inval av medlem skall skriftligen, undertecknat av tvenne medlemmar, tillställas sekreteraren minst sju dagar före det sammanträde vid vilket inval skall ske. Inval sker medelst sluten omröstning, och kräves för bifall tre fjärdedels majoritet av de i röstningen deltagande. Den föreslagne är dock ej invald om mot honom avgivits mer än tre nejröster."

Styrelsen består av tolv personer! Hr Lindström kallade den "en helt odemokratisk organisation, som inte bör vara behörig att fördela statsmedlen".

Riksdagsman Ahlsten (fp) delade uppfattningen att Jockeyklubben bör få göra om sina stadgar, "ty man kan inte försvara stadgarnas § 7 i dess nuvarande lydelse". Han tyckte dock inte att man skulle dra in det anslag som klubben ställt till förfogande för att dela ut till hästaveln.

Klickvälde

I första kammaren talade främst hr Lage Svedberg (s) för avslag. Han talade om "hippologiskt klickvälde" och om en "kvarleva från fåtalsväldets odemokratiska tid". Kan det vara riktigt, frågade han, att man överlämnar utdelandet av premier och pris till en klubb som är inkapslad för insyn?

Hr Näslund (fp), som talade för att anslaget till den varmblodiga hästaveln skulle utgå också i fortsättningen, tyckte dock att förvaltningen av de 50.000 kronorna skulle överlåtas till en organisation som har bättre anklang. Exempelvis Avelsföreningen för svenska varmblodiga hästen skulle, enligt hans åsikt, vara synnerligen lämpad att handha denna organisation.

Också hr Gustafsson i Dädesjö (s) ville behålla anslaget, eftersom han inte tyckte det var förenat med god praxis i riksdagsarbetet att "man dräper en lus för nöjet att få höra smällen". Däremot höll han med om att Jockeyklubbens organisation är gammal och antikverad. "Men klubben är nog inte främmande för en demokratisering", trodde han.

Frågan måste grundligt övertänkas

Det tycks man inte heller vara, att döma av ordföranden, greve Hamilton. Men klubbens styrelse har en medelålder mellan 60 och 65 år, och man hastar inte:

— Jag kan inte svara på om det blir någon omorganisation just nu, säger kabinettskammarherren. Styrelsen fick vid senaste sammanträdet en utförlig orientering om vad som förevarit i riksdagen, men vi vill inte besluta något förrän frågan är grundligt övertänkt. På septembersammanträdet kan den eventuellt komma upp på nytt. Klubben blir ju heller inte mest lidande på att anslaget föll bort, utan detta drabbar i stället hästuppfödarna. Egentligen blir det väl småuppfödarna som blir mest träffade, eftersom de större klarar sig utan statsbidrag. Och vi inom klubben har också möjlighet att fortsätta, även om vi var tacksamma för bidraget till vår administration.

Slutligt förslag för kraftverken 500 livsmedelsföretag har gjort upp

Ett nytt och slutligt medlingsförslag i avtalstvisten vid de privata kraftverken lades på tisdagen fram av medlingskommissionen. Ett stort antal företag utanför Arbetsgivarföreningen har gjort upp med Livsmedelsarbetarförbundets avdelningar. Totalt har, upplyser man på förbundet, omkring 500 företag inom olika branscher av livsmedelsindustrin gjort upp.

Medlingskommissionen för de privata kraftverken med landshövding Mossberg som ordförande började medlingsförsöket kl. 11 på tisdagen och lade redan under eftermiddagen fram ett förslag som var att betrakta som slutligt och som tillstyrktes av båda parterna. Medlingssammanträdet tillkom sedan arbetsmarknadsnämnden i förra veckan givit parterna och kommissionen en enhällig rekommendation av sådan innebörd att den för samhället skadliga öppna konflikten ansågs böra avvärjas. Svar skall lämnas den 3 juni.

Klart vid 20 arbetsplatser i Jämtland

I Göteborg och Mölndalsområdet har till dags dato 66 bagerier slutit lokala avtal med Livsmedelsarbetarförbundets avdelningar. Sex bagerier i Jönköping och Huskvarna har träffat uppgörelse med Livsmedels avdelning 54 om förhöjd veckolön med 10 kr. så länge konflikten varar. Ingen av firmorna är ansluten till någon arbetsgivarorganisation.

Avtalsuppgörelser har träffats mellan Livsmedelsarbetarförbundets östersundsavdelning och de utanför Arbetsgivarföreningen stående charkuteri-, bageri- och konditoriidkare i Jämtlands län. Uppgörelserna berör ett 20-tal arbetsplatser med 75 anställda.

Hudiksvallsortens slakteri- och charkuteriidkarförening har träffat uppgörelse med sina arbetare. Löneförhöjningen blir 10 kr. per vecka eller vad som begärts från arbetarparten vid riksförhandlingar.

Överenskommelse har även träffats mellan arbetarna och några bagerier i Hudiksvallstrakten, vilka ej tillhör Bageriidkarföreningen.

Särläkningsprocessen i doktorsavhandling

Om läkningsprocessen i sår har med. lic. Bengt Persson i Uppsala skrivit en doktorsavhandling, "Studies on Connective Tissue Ground Substance", som ventileras på historiska institutionen den 27 maj.

Arbetet är i två delar med titlarna "Histochemical Features of Ground Substance Muco-polysaccharides" och "Organization of the Ground Substance in Ascorbic Acid Deficiency and its Modifications by the Action of Cortisone". Opponenter blir prosektor Sven Brolin, med. lic. Hans Carstensen och med. lic. Gunnar Nylander.

Bengt Persson

I avhandlingen studeras bindvävens grundsubstans, och bl. a. redogör författaren för hur den påverkas och delvis normaliseras vid C-vitaminbrist genom inverkan av binjurebarkhormonet cortison.

(DN, Uppsala.)

Vattnet sjunker i Torneälven

Vattnet i Torneälven har nu börjat sjunka, och en del vägar har öppnats för trafik. Fortfarande kvarstår dock risken att en plötslig värme kan komma älven att stiga igen. Vattnet sjönk under tisdagen med 7—8 decimeter. Järnvägen mellan Karungi och Övertorneå är kringfluten av älven, men man räknar inte med att den skall undermineras. För säkerhets skull kontrollerar dock vaktmanskap regelbundet att allt är som det skall vara.

(DN, Luleå.)

RÖSSELS
ALLBOY
bensindunken som alla har väntat på — nu i svensk tillverkning till lägre pris.

Patents.

...i motorbåten såväl som i bilen är den ovärderlig — den utgör ett utmärkt emballage för många sorters vätska!

Allboy finns i två storl., 5,25 o. 10,5 l — som gjord för tvåtaktare! 10 l bensin och ½ l olja.

ALLBOY finns i alla välsorterade affärer i branschen.

G. J. Rössel AB
INDUSTRIFÖRNÖDENHETER TEKNISKA GUMMIARTIKLAR
Malmö tel. 724 65 · Göteborg tel. 13 12 50 · Stockholm tel. 45 26 80

Kallar Ni det här för transport-ekonomi?

Att låta springgrabben slita sig fördärvad är slöseri — med tid och arbetskraft. Att köra ut en blomma på en 3-tonnare är också slöseri — med pengar. Här har Ni lösningen som *lönar* sig — ett Ford skåp!

Det lilla Fordskåpet är idealiskt för detaljhandeln och överhuvudtaget för kortare transportsträckor. Denna modell har en stark och snabbaccelererande motor på 34 hkr. "snål som en skötte" på bensin och förvånansvärt billig i inköp. Som gjord för stockholmstrafiken.

Nej, här bör det vara FORD-skåp!

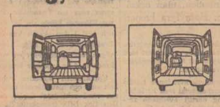

Fords skåpvagn för 350 kg last
Lastutrymme: 1,56 kbm. Invändiga mått: höjd 101 cm, bredd 122 cm, längd 150 cm. Bakdörren är 114 cm bred och 93 cm hög.

Fords skåpvagn för 600 kg last
Lastutrymme: 3,45 kbm. Invändiga mått: höjd 116 cm, bredd 140 cm, längd 200 cm. Bakdörren är 130 cm bred och 105 cm hög.

Den andra av Fords skåpvagnar tar hand om de stora lastvagnarnas lättare transporter. Liksom det lilla Fordskåpet har den lågt inköpspris, är ekonomisk i drift, snabb och smidig i trafiken. Kom in och diskutera Ert transportproblem med oss. Det lönar sig alltid.

LINDHAGENSPLAN. Tel. 22 76 60 — Bergengrens — STRANDVÄGEN 9. Tel. 67 27 51

ANGLIA · PREFECT · TAUNUS — har bilen — CONSUL · ZEPHYR · VEDETTE · CUSTOM · FORD LAST · FORD SKÅP

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.